ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΡΙΖΟΠΟΥΛΟΣ
.....
ΓΡΑΦΕΙΑ—ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΑΝΔΡ. ΜΙΧΑΛΑΚΟΠΟΥΛΟΥ 61 α
ΤΗΛΕΦΩΝΑΙ
Διευθύνσεως 32—02
Συντάξεως Διαχειρίσεως 28—52

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΕΤΟΣ 4ον — ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1168
ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΙΟΥΛΙΟΥ 1955
Τιμή φύλλου δραχμή Μία

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΑΥΤΟΚΕΦΑΛΟΣ;

«Ἀναμένομεν νὰ ἴδωμεν ἐὰν ἡ Κυβέρνησις εἶναι Κυβέρνησις ἢ αὐτοτελῶν ὑπουργῶν ἄθροισμα ἀκέφαλον»—ἐγράφομεν εἰς τὸ κύριον ἄρθρον μας τῆς 19ης Ἰουνίου.

Εἴχομεν σπουδαῖον λόγον νὰ ἐκφρασθῶμεν αὐστηρῶς, διότι ἓν μέλος τῆς Κυβερνήσεως—ὁ ἐπὶ τῆς Βιομηχανίας ὑπουργὸς—ἠρνεῖτο πεισμόνως νὰ θέσῃ τὴν ὑπογραφήν του πρὸς ρύθμισιν ζητημάτων, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶχε ληφθῆ ὁμοφώνως ἀπόφασις τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ τοῦ Συντονιστικοῦ Συμβουλίου, ἤτοι :

1) Διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἐξαγωγῆς οἴνου ἀπὸ ξηρὰν σταφίδα| καὶ 2) Διὰ τὴν ἀτελῆ παράδοσιν τῶν ἐκ Γαλλίας κομισθέντων ὑδροσωλήνων τοῦ Δήμου Πατρέων.

Αἱ τελευταῖαι πληροφορίαι φέρουν τὸν κ. Ὑπουργὸν ὑπογράψαντα μὲν τὸ νομοσχέδιον περὶ ἀπαγορεύσεως τοῦ ξηροσταφιδίτου οἴνου, ἐμμένοντα δὲ εἰς τὴν ἄρνησίν του διὰ τοὺς ὑδροσωλῆνας.

Εἶναι ἄξιον ἰδιαιτέρας μνείας ὅτι διὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξαγωγῆς τοῦ ξηροσταφιδίτου ἐκινήθησαν οἱ γεωργικοὶ συνεταιρισμοί, οἱ ὁποῖοι ἀπηύθυναν ζωηρὰς διαμαρτυρίας, ἐνῶ διὰ τὴν λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ὑδροσωλήνων ἀπηύθυνε μίαν εὐγενεστάτην ἐπιστολὴν ὁ ἴδιος ὁ Στρατάρχης Παπάγος πρὸς τὸν κ. Ὑπουργόν, «παρακαλῶν» νὰ ἄρῃ τὰς ἀντιρρήσεις του.

Καί, ὡς φαίνεται, ὁ κ. ὑπουργὸς ὑπεχώρησε πρὸ τῶν (δικαίων) φωνασκιῶν τῶν χωρικῶν, ἐνῶ παραμένῃ ἄκαμπτος πρὸ τῆς εὐγενοῦς «παρακλήσεως» τοῦ Στρατάρχου.

Κατόπιν ὅλων αὐτῶν, τὸ ἐρώτημά μας τῆς 19ης Ἰουνίου τροποποιεῖται ὡς ἀκολούθως:

Οἱ ὑπουργοὶ εἶναι ἄπαντες μέλη τῆς Κυβερνήσεως «τοῦ στρατάρχου Παπάγου» ἢ μήπως τινὲς ἐξ αὐτῶν εἶναι αὐτοκέφαλοι;

Ἡ πόλις τῶν Πατρῶν, ἡ ὁποία ἐπεκαλέσθη εἰς τὸ ζήτημά της τὴν προσωπικὴν ἐπέμβασιν τοῦ στρατάρχου, ἀναμένει νὰ ἴδῃ ἐὰν θὰ ἐκδηλωθῇ ἢ θὰ ΕΠΙΒΛΗΘΗ ὁ δέων σεβασμὸς πρὸς τὴν ὑπογραφήν του. .

ΤΟ ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ ΤΗΣ "ΗΜΕΡΑΣ,,

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΠΑΠΑΓΟΣ ΥΠΟ ΑΜΕΡΟΛΗΠΤΟΝ ΚΡΙΣΙΝ

Τί ἐπηγγέλθη καὶ τί ἠδύνατο νὰ πράξῃ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΤΑΣΗ ΒΓΕΝΟΠΟΥΛΟΥ

Δὲν θ' ἀσχοληθῶ σήμερον μὲ τοὺς λόγους οἱ ὁποῖοι ὡδήγησαν τὸν κ. Παπάγον, τὸ 1951, εἰς τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν αἰγλήεντα θρόνον τοῦ Στρατάρχου καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν ἀχάριστον στίβον τῶν πολιτικῶν ἀγώνων, οὔτε καὶ μὲ τὰς συνθήκας τῶν πολιτικῶν μας πραγμάτων, αἵτινες προηγήθησαν τῆς ἀποφάσεώς του ἐκείνης καὶ αἵτινες διηυκόλυναν τὴν πανηγυρικὴν ἐκλογικήν του ἐπιτυχίαν.

Πάντως, δὲν δύναται τις ν' ἀρνηθῇ ὅτι αἱ προθέσεις τοῦ Στρατάρχου ὑπῆρξαν ἀγναὶ καὶ ἡ φιλοδοξία του πατριωτική. Ἂν ὅμως πιστεύσωμεν εἰς τὸ ἀρχαῖον γνωμικόν, καθ' ὃ «ἀρχὴ ἀνδρα δείκνυσι», πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι εἶχεν ὑπερεκτιμήσει τὰς δυνάμεις του δι' ἕνα τοσοῦτον βαρὺ ἔργον ὅπερ ὁ ἴδιος ἐζήτησεν νὰ ἐπωμισθῇ.

Ὁ Στρατάρχης Παπάγος, ἀναμιγνυόμενος εἰς τὴν πολιτικήν, συνωδεύετο ἀπὸ πολλοὺς εὐνοϊκοὺς παράγοντας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου του. Λόγῳ τοῦ ὅτι ὑπὸ τὴν στρατιωτικὴν ἡγεσίαν του, ὁ Ἐθνικός μας Στρατός, ἐκέρδισε δύο νίκας, αἵτινες ὑπῆρξαν ἀποφασιστικαὶ διὰ τὴν τύχην τοῦ Ἔθνους μας, περιεβάλλετο ἀπὸ αἴγλην καὶ διέθετεν ἕνα τεράστιον προσωπικὸν κῦρος παρὰ τῷ λαῷ, ἀ διακρίτως τάξεων καὶ κομματικῶν ἀντιλήψεων. Διότι δὲ δὲν εἶχε ποτὲ προηγουμένως ἀναμιχθῇ εἰς τὴν πολιτικήν, ἦτο, ἐκ τοῦ παρελθόντος, ἀδέσμευτος ἀπὸ κομματικὰς ὑποχρεώσεις. Καὶ διότι, ἐπὶ πλέον, δὲν εἶχε τὴν πρόθεσιν, ὡς εἶχε διακηρύξει, νὰ ἱδρύσῃ ἕνα ἀκόμη Κόμμα ἐν Ἑλλάδι, παρέμενεν ἀδέσμευτος κομματικῶς καὶ διὰ τὸ μέλλον, μὴ ἔχων τὴν ἀνάγκην νὰ ἐνδώσῃ εἰς οὐδεμίαν ἐνέργειαν «κομματικῆς σκοπιμότητος».

Ἀφ' ἑτέρου, ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς προσέφερεν εἰς τὸν Στρατάρχην κατὰ τὰς ἐκλογὰς ὅ,τι εἶχεν ζητήσει οὔτος ἀπὸ ἐκείνον προεκλογικῶς. Δηλαδή, συντριπτικὴν κοινοβουλευτικὴν δύναμιν, διὰ μίαν ἀπρόσκοπτον διακυβέρνησιν, ἐπὶ ὁλόκληρον τετραετίαν.

Ἵνα εἴμεθα δίκαιοι, οὐδεὶς ἄλλος πολιτικὸς ἡγέτης, ἐκτὸς τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου, εἶχε τιμηθῇ καὶ ἐξοπλισθῇ ἀπὸ τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν μὲ τοιαύτην κοινοβουλευτικὴν ἰσχὺν καὶ οὐδεὶς ἄλλος Ἀρχηγὸς Κόμματος ἐκλήθη εἰς τὴν ἐξουσίαν μὲ τὰ ἐφόδια καὶ τοὺς εὐνοϊκοὺς τούτους παράγοντας ποὺ συνεκέντρωσεν ὁ Στρατάρχης Παπάγος, ὅταν ἀνελάμβανε τὴν διακυβέρνησιν τῆς χώρας.

Ὑπὸ τοιούτους λοιπὸν ὅρους καὶ οἰωνοὺς ἠδύνατο καὶ ὤφειλε νὰ πράξῃ πολλὰ ὑπὲρ τοῦ τόπου, ὁ Στρατάρχης Παπάγος, τὰ ὁποῖα, δυστυχῶς, δὲν ἐπετέλεσε καὶ ἔχασεν οὕτω ἡ χώρα μας πολλὰ ἀπὸ τὴν διακυβέρνησίν του, τὰ ὁποῖα ἡ δύνατο νὰ ἐπιτύχῃ.

Πρωτίστως καὶ κυρίως, ὤφειλε νὰ ἐγκαινιάσῃ καὶ νὰ ἐμπεδώσῃ οὐ μόνον τὴν ἐντύπωσιν, ἀλλὰ καὶ τὴν πραγματικότητα μιᾶς ἐποχῆς, «χρηστῆς διοικήσεως», ὁμοίαν τῆς ὁποίας ἐγνώρισεν ἡ χώρα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἑλ. Βενιζέλου, εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν, τὸ 1911, καθ' ἣν ἔλαβε χώραν πραγματικὴ κοσμογονία.

Εἶπεν τότε ὁ Βενιζέλος, νὰ γίνῃ Κράτος Δικαίου καὶ ἔγινεν. Εἶπεν, νὰ γίνῃ Στρατὸς καὶ ἔγινεν. Εἶπεν, νὰ γίνῃ Δικαιοσύνη καὶ ἔγινεν.

Ὤφειλε λοιπὸν ὁ Στρατάρχης νὰ ἐξυγιάνῃ τὰ πολιτικά μας ἤθη καὶ νὰ ἐμφυσήσῃ εἰς τὴν Διοίκησιν καὶ εἰς τὴν δημοσίαν ζωήν μας, ἕνα πνεῦμα ἀναγεννήσεως καὶ καινούργιας ἐποχῆς. Ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν τὸ ἐπέτυχεν. Ὁ λαὸς δὲν ἀντελήφθη οὐδεμίαν μεταβολὴν οὔτε εἰς τὸν δημόσιον βίον οὔτε εἰς τὸν τρόπον τῆς Διοικήσεως, Τὸ αὐτὸ πνεῦμα «κομματισμοῦ» διέπει καὶ ἐπὶ τῆς Κυβερνήσεως Παπάγου, τας διαφόρους πράξεις ταύτης. Τὰ αὐτὰ «κομματικὰ» κριτήρια ἐμπνέουν καὶ καθοδηγοῦν τὰς ἐνεργείας της. Εἰς τὰ σημαντικώτερα «πόστα» τῆς διοικήσεως, ἔχουσι τοποθετηθῇ οὐχὶ τὰ ἱκανώτερα καὶ καταλληλότερα πρόσωπα, ἀλλὰ ἐκεῖνα τοῦ «κόμματος». Καὶ αὐτοὶ ἀκόμη οἱ Νομάρχαι οἱ ὁποῖοι ἐπὶ Ὑπουργίας Παπανδρέου, εἶχον περιβληθῇ μὲ τὰς ἐγγυήσεις τῆς μονιμότητος καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας ἔναντι τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἦσαν ἀνεπηρέαστα ὄργανα τοῦ Κράτους, μετεβλήθησαν εἰς κομματικὰ ὄργανα τῆς Κυβερνήσεως. Ἡ ἰδία, ἂν μὴ περισσότερον ἐνισχυμένη, ἐπικρατεῖ παρὰ τοῖς πολίταις ἀντίληψις καὶ νοοτροπία, ὅτι τὰ πάντα διέπει τὸ «κόμμα». Ἡ ἄσκησις τῆς ἐξουσίας, ἡ παροχὴ τῶν ἀγαθῶν ταύτης, (διορισμοί, προβιβασμοί, μεταθέσεις, κλπ.), ἡ κοινωνικὴ καὶ ὑγιεινὴ πρόνοια καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ ἐκδηλώσεις τῆς κρατικῆς δραστηριότητος, καθορίζονται ἀπὸ τὸ κομματικὸν πνεῦμα καὶ διεκπεραιοῦνται διὰ τῆς μασολαβήσεως τῶν βουλευτῶν τοῦ Κόμματος. Τὸ αὐτὸ διετηρήθη «κλῖμα» τῆς «συναλλαγῆς», τὴν κατάλυσιν τοῦ ὁποίου εἶχεν ἐπαγγελθῇ ὁ Στρατάρχης. Οἱ πολῖται δὲν ἀπέκτησαν, ὡς ἀνέμενον, τὸ συναίσθημα ὅτι εἶναι ἴσοι ἀπέναντι τοῦ Κράτους καὶ ὅτι δὲν θὰ εἶχον τὴν ἀνάγκην νὰ ζητήσωσι τὴν συνδρομὴν τοῦ Βουλευτοῦ, διὰ τὴν ἱκανοποίησιν ἑνὸς δικαίου αἰτήματός των ἢ τὴν θεραπείαν μιᾶς ἀδικίας ἐκ μέρους τοῦ Κράτους.

Περιοριζόμεθα εἰς τὸν τομέα τῆς Διοικήσεως καὶ δὲν θὰ ὁμιλήσωμεν σήμερον οὔτε περὶ τῆς παραιτέρω κατα πτώσεως τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν λαϊκῶν μαζῶν, οὔτε περὶ τῆς ἀποδεκατίσεως τοῦ εἰσοδήματος τῶν μισθοβίων, οὔτε περὶ τῆς οἰκονομικῆς ἀναιμίας καὶ τοῦ μαρασμοῦ εἰς ὃν περιῆλθον, διὰ τῆς ἀσκουμένης ὀσημέραι στυγνοτέρας φορολογικῆς ἀφαιμάξεως, αἱ παραγωγικαὶ τάξεις, οὔτε διὰ τὴν ἀπόγνωσιν εἰς ἣν περιῆλθεν ὁ ἀγροτικός μας κόσμος—αὐτὴ ἡ ἐθνικὴ μας δεξαμενή, ὅπως δικαίως ἀποκαλεῖται—ὁ ὁποῖος δὲν ἐ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ Φ.Δ.Ε.

ΤΗΝ 16ην ΤΡΕΧ.

ΑΘΗΝΑΙ. Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τοῦ πολιτικοῦ συμβουλίου τῆς ΦΔΕ ἀπεφασίσθη ὅπως κληθῇ εἰς πρώτην συνεδρίασιν τὸ ἐθνικὸν συμβούλιον τοῦ κόμματος τὸ προσεχὲς Σάββατον 16 τρέχοντος.

Ο κ. Γ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Φ.Λελευθέρων κ. Παπανδρέου ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἀεροπορικῶς εἰς περιοδείαν εἰς Καβάλλαν καὶ Δράμαν.

ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΩΝ

ΑΘΗΝΑΙ. Δι' ἀποφάσεως τοῦ ὑπηρεσιακοῦ συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας καὶ εἰς ἐφαρμογὴν τοῦ νόμου 3415, ἀπελύθησαν ὡς ὑπεράριθμοι οἱ ἐκπαιδευτικοὶ σύμβουλοι Δ. Γιδαράκος, Στέφα Γαδεών, Εἰρήνη Παϊδούκη καὶ Βασίλειος Τατάκης.

Ὁ 'Αϊνστάϊν προτοῦ ἀποθάνῃ ὑπέγραψεν ἔκκλησιν δι' ἀποκήρυξιν τοῦ πολέμου

Πυρηνικὸς πόλεμος θὰ ἐσήμαινε καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπότητος ἀπὸ δηλητηριώδη βροχὴν καὶ ἐν μέσῳ βασάνων

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΜΕΓΑΛΟΥΣ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ὁ καθηγητὴς Μπέρτραντ Ράσσελ ἔδημοσίευσε δήλωσιν προειδοποιητικὴν ἐναντίον τοῦ ἀτομικοῦ πολέμου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ὑπογράψει καὶ ὁ Ἀϊνστάϊν πρὸ τοῦ θανάτου του.

Ἡ δήλωσις εἶναι ὑπογεγραμμένη ἀπὸ ἄλλους παγκοσμίου φήμης ἐπιστήμονας. Οἱ ἐννέα ἐπιστήμονες καλοῦν τοὺς ἀρχηγοὺς τῶν κυβερνήσεων νὰ ἐξεύρουν διὰ τῶν διαπραγματεύσεων πεδίον συμφωνίας διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ καταστροφὴ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἡ δήλωσις, ἐκτὸς τοῦ Ἀϊνστάϊν, ὑπογράφεται ἀπὸ τὸν Ἀμερικανὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Χάρβαρτ κ. Μπρίτζμαν, τὸν καθηγητὴν Πανεπιστημίου Βρεστόβλας κ. Ἶνφλε, τὸν καθηγητὴν Μόλλερ, ὁ ὁποῖος ἐδίδαξεν εἰς τὰ πανεπιστήμια Μόσχας καὶ Ἰνδιῶν, τὸν Ἄγγλον καθηγητὴν τοῦ Μπριστὸλ κ. Πάουελ, τὸν Ἄγγλον καθηγητὴν κ. Ρότμπλατ, ὁ ὁποῖος διδάσκει εἰς τὸ πανεπιστήμιον τοῦ Λονδίνου, τὸν Βρεταννὸν φιλόσοφον κ. Ράσσελ καὶ τὸν Ἱσπανὸ καθηγητὴν κ. Χιντέκι Σουκάδα. Ἡ δήλωσις ὑπογράφεται ἐπίσης ὑπὸ τοῦ κ. Φρέντερικ Ζολιὸ—Κιουρί, ὁ ὁποῖος ἐνέκρινε τὰς προειδοποιήσεις μέ τινας ἐπιφυλάξεις. Ὁ κ. Ράσσελ ἀνέφερεν ὅτι ὁ Ἀϊνστάϊν ὑπέγραψε τὴν προειδοποίησιν κατὰ τὴν πρὸ τοῦ θανάτου του ἑβδομάδα.

Εἰς τὴν δήλωσιν τονίζεται ὅτι ἐνδεχόμενος πυρηνικὸς πόλεμος θὰ προκαλέσῃ πλήρη καὶ ἀνεπανόρθωτον καταστροφὴν καὶ ὑπογραμμίζεται ἡ ἀνάγκη νὰ εὑρεθοῦν μέσα διευθετήσεως τῶν διαφορῶν, χωρὶς προσφυγὴν εἰς πόλεμον.

Εἰς τὴν δήλωσιν τονίζεται ὅτι μία βόμβα ὑδρογόνου δύναται νὰ ἐξαφανίσῃ μίαν πόλιν ὡς τὸ Λονδῖνον, ἡ Νέα Ὑόρκη καὶ ἡ Μόσχα, ἀλλὰ δύναται νὰ δημιουργήσῃ καὶ εὐρυτέραν καταστροφήν.

Καὶ τοῦτο διότι βόμβα τοῦ εἴδους αὐτοῦ ἐφ' ὅσον ἐκραγῇ ἐγγὺς τοῦ ἐδάφους ἢ ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ἐξαποστέλλει ραδιενεργὰ μόρια εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας τὰ ὁποῖα κατέρχονται προοδευτικῶς καὶ φθάνουν μέχρι τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς ὑπὸ μορφὴν βροχῆς ἢ θανατηφόρου κόνεως.

Πρόκειται διὰ τὴν κόνιν ἡ ὁποία ἐμόλυνε τοὺς Ἰάπωνας ἁλιεῖς καὶ τοὺς ἰχθῦς τοὺς ὁποίους ἁλίευσαν.

Τὰ ἐν λόγῳ ραδιενεργὰ σωματίδια προσβάλλοντα τὸν ἄνθρωπον δύνανται νὰ προκαλέσουν αἰφνίδιον θάνατον ἢ μακροχρονίους βασανιστικὰς νόσους.

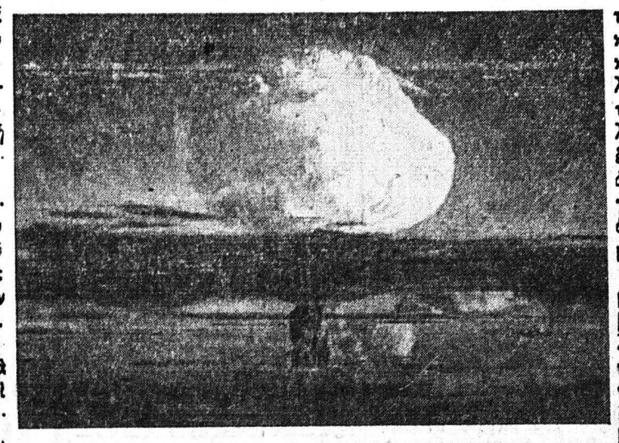

Τὰ νέφη τῶν ἀτομικῶν ἐκρήξεων ἐν περιπτώσει πολέμου θὰ προκαλέσουν θανατηφόρον βροχὴν βασάνους, διὰ τῶν ἀσθενειῶν καὶ τῆς ἀποσυνθέσεως».

«Τὸ στυγνὸν δίλημμα—συνεχίζει ἡ δήλωσις—εἶναι νὰ ἀφίσωμεν τὸ ἀνθρώπινον γένος νὰ καταστραφῇ ἢ νὰ ἀποκηρύξωμεν τὸν πόλεμον. Μία ἁπλῆ συμφωνία περὶ μὴ χρησιμοποιήσεως τῶν ὑδρογονικῶν βομβῶν δὲν εἶναι ἀρκετὴ διότι ἐν ὥρᾳ πολέμου ἡ συμφωνία αὐτὴ δὲν θὰ ἐθεωρεῖτο ὑποχρεωτική.

Ἐνδεδειγμένη λύσις—καταλήγει ἡ δήλωσις—εἶναι νὰ καταργήσωμεν τὸν πόλεμον, καὶ εἰς τὴν πρᾶξιν αὐτὴν καλοῦμεν τοὺς κυβερνῶντας τὰς τύχας τοῦ κόσμου. Τοὺς καλοῦμεν ὄχι ὡς ὑπήκοοι τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου Κράτους, ἀλλ' ὡς μέλη τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, διὰ τὴν ἐπιβίωσιν τοῦ ὁποίου καὶ μόνον ἐνδιαφερόμεθα.

Ἡ δήλωσις τῶν 9 ἐπιστημόνων ὑπεβλήθη εἰς τὰς κυβερνήσεις τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, τῆς Γαλλίας, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ δημοσιογράφων ὁ καθηγητὴς Ράσσελ πῶς θὰ ἦτο δυνατὴ ἡ κατάργησις τοῦ πολέμου ἀπήντησεν: «ἐὰν ὑπάρξῃ τόσον ἕνας στρατός, ἕνα ναυτικὸν καὶ μία ἀεροπορία ὑπὸ διεθνῆ ἔλεγχον».

Πῶς θὰ κατανεμηθῇ ἡ ἀμερικανικὴ βοήθεια εἰς διαφόρους χώρας

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ. Ὡς ἐγνώσθη, αἱ πιστώσεις αἱ τινες προετάθησαν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς διὰ τὴν παροχὴν οἰκονομικῆς βοηθείας εἰς Κράτη διατηροῦντα στρατιωτικὰς δυνάμεις ἔχουν ὡς ἑξῆς: Ἑβδομήκοντα ἑκατομμύρια δολλάρια διὰ τὴν Εὐρώπην καὶ 102.500.000 διὰ τὴν Ἐγγύς Ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀφρικήν. Ἐμειώθη κατὰ 52 300.000 δολλ. τὸ ποσὸν τῶν 827.800.000 δολλαρίων τὸ ὁποῖον εἶχεν ὁρισθῇ διὰ τὴν Ἀσίαν.

Ἡ ἐπὶ τοῦ προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τῆς ἀμερικανικῆς Βουλῆς ὥρισε τὴν διάθεσιν τῶν ἑξῆς ποσῶν: διὰ τὴν οἰκονομικὴν βοήθειαν τῶν καθυστερημένων χωρῶν: 73.000.000 δολ. διὰ τὴν Μέσην Ἀνατολὴν καὶ τὴν Ἀφρικὴν δηλ. ἴσον ποσὸν πρὸς τὸ ζητηθὲν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. 61.000.000 διὰ τὴν Ἀσίαν, δηλαδὴ μείωσιν ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον ἐζητήθη ὑπὸ τῶν Ἰνδιῶν, 38.000.000 διὰ τὰς ἀμερικανικὰς δημοκρατίας ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐζητήθη ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ προϋπολογισμοῦ συνέστησεν ὅπως διατεθοῦν 125 000.000 δολλάρια ἐναντι 146 500000 ζητηθέντων διὰ τὴν τεχνικὴν συνεργασίαν εἰς τὰς ἀνεπαρκῶς ἀνεπτυγμένας χώρας. Ἡ ἰδία ἐπιτροπὴ ἐνέκρινε τὸ προταθὲν ποσὸν τῶν 24.000.000 δολλαρίων διὰ τὰ τεχνικὰ προγράμματα τὴν Ἡνωμένων Ἐθνῶν.

Ἐπίσης ἡ ἐπιτροπὴ ὥρισε τὰς ἑξῆς πιστώσεις : 100.000 000 δολλάρια δι' εἰδικὸν κεφάλαιον τῆς προεδρίας, προωρισμένον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀπροβλέπτων δαπανῶν 21.000 000 δι' εἰδικὴν βοήθειαν πρὸς τὴν Δυτικὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν. 10.000.000 διὰ τὴν ἐπιτροπὴν εὐρωπαϊκῆς μεταναστεύσεως. 1.000.000 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν προσφύγων τοῦ ΟΗΕ. 10.000.000 πρὸς βοήθειαν τῶν διαφυγόντων ἐκ τοῦ σιδηροῦ παραπετάσματος. 14. 500.000 διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ΟΗΕ ὑπὲρ τῶν παιδίων. 60.000.000 διὰ τὸ πρόγραμμα βοηθείας τῶν προσφύγων τῆς Παλαιστίνης. 11.500.000 διὰ τὴν ἀπὸ θαλάσσης μεταφορὰν γεωργικῶν πλεονασμάτων προερχομένων ὑπὸ τύπον βοηθείας καὶ 33.500 000 δολλάρια διὰ τὰς δαπάνας τῆς διοικήσεως.

Διατίθενται 100.000.000 δολλάρια διὰ τὴν προεδρικὴν ὑπηρεσίαν, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἀσίας. Τὸ ποσὸν αὐτὸ εἶναι μικρότερον κατὰ 50 ο/ο τοῦ ζητηθέντος ὑπὸ τοῦ Προέδρου.

ΑΚΑΘΟΡΙΣΤΟΣ ΕΙΣΕΤΙ Η ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΡΟΣ ΕΛΛΑΔΑ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἐνταῦθα Ἕλληνες καὶ Ἀμερικανοὶ ἁρμόδιοι στερροῦνται ἐπισήμων στοιχείων ὅσον ἀφορᾷ τὸ τελικὸν ὕψος τῆς τακτικῆς στρατιωτικῆς βοηθείας πρὸς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὴν ἀναγραφομένην πληροφορίαν ὅτι ἡ βοήθεια αὕτη θὰ αὐξηθῇ ἀπὸ 16 5 ἑκατομ. δολλάρια εἰς 26,5 ἤτοι κατὰ 10 ἑκ. δολ., πέραν τῆς εἰδικῆς βοηθείας ἀνερχομένης ὡς γνωστὸν εἰς 19,2 ἑκ. δολλάρια.

Κρατεῖ πάντως ἡ ἀντίληψις ὅτι ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων ἐνεργειῶν δὲν θεωρεῖται ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος ἡ ἐλπὶς αὐξήσεως τῶν τακτικῶν κονδυλίων κατὰ 10 ἑκατομ. δολλάρια.

ΕΠΙΚΑΙΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Τὸ κόστος τῆς σταφίδος εἶναι ἐφέτος ὑψηλότερον

Πρέπει νὰ δοθοῦν δίκαιαι τιμαί

Τοῦ συνεργάτου μας Χημικοῦ κ. Ν. ΜΠΟΜΠΗ

Ὡς γνωστόν, κατ' ἔτος, περὶ τὰ τέλη Ἰουλίου ἐξαγγέλλονται διὰ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργοῦ αἱ τιμαὶ ἀσφαλείας τῆς σταφίδος μας. Αὗται δὲ βασίζονται ἐπὶ τῆς μελέτης ὅλων τῶν σχετικῶν στοιχείων, τῶν ἀφορώντων τὰ ἔξοδα καλλιεργείας τῆς σταφιδαμπέλου, τῆς προβλεπομένης παραγωγῆς, τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς ξένης ἀγορᾶς ἐν συσχετισμῷ μετὰ τῶν προβλέψεων ἐπὶ τῆς παραγωγῆς τῶν ἀνταγωνιστριῶν σταφιδοπαραγωγικῶν χωρῶν. Καὶ τὸ τοιοῦτον γίνεται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν χωρὶς ὅμως καὶ ν' ἀνταποκρίνεται πάντοτε πρὸς τὴν πραγματικότητα μὲ ἀποτέλεσμα λίαν καταστρεπτικὸν διὰ τοὺς δυστυχεῖς καὶ σκληρῶς ἐργαζομένους Ἕλληνας σταφιδοπαραγωγούς. Καὶ ἔννοεῖ ὡς; τοιούτους τὸ πλεῖστον, τοὺς παραγωγοὺς τῶν 10 καὶ 20 χιλιάδων Ἑνετικῶν λιτρῶν.

Διὰ τοῦ παρόντος μου ἔκρινα ὅτι δὲν θὰ ἦτο ἄσκοπον νὰ θέσω ὡρισμένα ζητήματα ὑπ' ὄψιν τῶν ἁρμοδίων, ὡς μελετητὴς τοῦ σταφιδικοῦ μας προβλήματος καὶ ἀκόμη ὡς; σταφιδοπαραγωγός, ἔχων ἐπίγνωσιν τῆς τραγικῆς θέσεως εἰς τὴν ὁποίαν διαρκῶς ζοῦν οἱ πολυπληθεῖς οὗτοι Ἕλληνες ἀγρόται, οἱ ὁποῖοι ἐργαζόμενοι σκληρῶς καὶ πολλάκις νήστεις, καθ' ὅλον τὸ ἔτος οἱ ἴδιοι καὶ ὁλόκληρος ἡ οἰκογένειά των, ἀναμένουν καὶ ζοῦν μὲ τὴν ἐλπίδα τῆς κάποιας ἱκανοποιήσεως τῶν τόσων κόπων καὶ δαπανῶν των.

Κατὰ κανόνα διαψεύδονται βλαὶ αἱ ἐλπίδες των καὶ ὑβρίνουν τὰ ὄνειρά των εὐθὺς ὡ; ἑτοιμασθῇ τὸ πολυδάπανον προϊόν των, παραμένει δὲ ὡ; ἀνταμοιβή των, ὅπως λέμε κοινῶς, «ἡ σαρωματιὰ στὸ χέρι».

Ἡ δλη διαβίωσις των καὶ ἡ τραγικὴ οἰκονομικὴ ἐξαθλίωσίς των τὸ ἐπιβιβιτοῦν κατὰ τρόπον κατηγορηματικόν. Διότι μετὰ τὴν ἐξόφλησιν τῶν πρὸς τὴν ΑΤΕ καλλιεργητικῶν δανείων καὶ τὴν τακτοποίησιν τῶν προπωλήσεών των πρὸς τοὺς; σταφιδεμπόρους, δὲν παραμένει εἰ; αὐτοὺς οὐδὲ ἡ δυνατότης προμηθείας ἑνὸς ζεύγους μεταχειρισμένων ἀρβυλῶν. Καὶ δὲν ἀναφέρω ὅτι ἀδυνατοῦν καὶ δυσκολεύονται νὰ διαθέσουν τ' ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν παιδιῶν των εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ προμηθευθοῦν τ' ἀπαραίτητα σχολικὰ βιβλία καὶ τὰ σχετικὰ σχολικὰ εἴδη.

Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ἀκόμη καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν ἐλήφθησαν ἀποφάσεις ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε Κυβερνήσεων ἄδικοι καὶ καθωρίσθησαν τιμαὶ καλύπτουσαι μόλις καὶ μετὰ βίας μέρος τῶν ἐξόδων τῆς παραγωγῆς τοῦ πολυτίμου τούτου προϊόντος μας.

Καὶ μία τοιαύτη κατάφωρος ἀδικία πρέπει νὰ θεωρηθῇ καὶ νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ὑπῆρξεν ὁ καθορισμὸς τῆς τιμῆς ἀσφαλείας τῆς σταφίδος μας κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος. Καὶ τοῦτο διότι ἐνῶ ὁ ΑΣΟ διὰ τῆ, Ἐπιτροπῆς Σταφίδος εἶχεν ὑπολογίσει ὡ, τιμὴν κόστους τὰς δρχ. 7 κατ' ὀ.ἀν, καθωρίσθησαν τιμαὶ ἀσφαλείας πολὺ κατώτεραι ταύτης π. χ. 5.70 διὰ τὴν Ἠλείαν. Ἀποτέλεσμα τούτου ἦτο νὰ συγκεντρωθῇ τὸ πλεῖστον τῆς πα-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΣΥΝΗΝΤΗΘΗ ΜΕ ΤΟΝ ΜΠΟΥΝΤ

ΑΘΗΝΑ